

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Uit de serie beschrijving van Ripse Straten: Van Deursenplein

Deel 1 Familie van Deursen

Deel 2 Zuigelingenzorg – vergelijkbare omstandigheden Hanna van Deursen

Deel 3 **Boerenbond De Rips**

Oprichting van de Noord-Brabantse Christelijke Boerenbond in De Rips.

Aan het einde van de 19e eeuw was Noord-Brabant een overwegend agrarische provincie met veel kleine keuterboertjes. Naast anderen, was vooral pater Gerlacus van den Elsen boerenzoon uit Gemert, die het opnam voor de kleine boeren. Met een boerenbond wilde hij de godsdienstige, zedelijke, sociale, economische en vaktechnische belangen bundelen.

Op 17 augustus 1896 werd de Noord-Brabantse Christelijke Boerenbond (NCB) opgericht door vertegenwoordigers van zo'n dertig plaatselijke boerenbonden die in de voorafgaande maanden al waren opgericht. De NCB was allereerst een emancipatiebeweging van de kleine boer en streed voor verbetering van het boerenleven én behoud van de katholieke moraal.

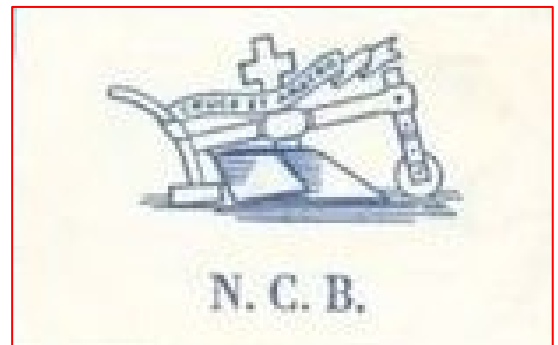
Een van de eerste acties van de NCB was een brandverzekering die in 1898 werd opgericht; de Onderlinge Brandassurantie voor de leden van de Noord- Brabantse Christelijke Boerenbond. Later werden ook andere typisch agrarische risico's zoals vee- en hagelverzekeringen hieraan toegevoegd.

Bij de NCB ging een centrale aankoopcommissie aan het werk die voor alle afdelingen inkocht met garantie voor kwaliteit en een redelijke prijs. Deze coöperatieve aankopen voor de leden nam snel toe en de boerenbond van Deurne was de eerste met een eigen pakhuis. In 1906 waren er al 35 afdelingen met een eigen pakhuis.

Tijdens een algemene vergadering van de NCB wordt besloten een centrale aankoopcommissie, De Handelsvereniging C.H.V. op te richten. In het eerste jaar traden 32 plaatselijke boerenbonden toe als lid. Het effect van het werk van de coöperatie zorgde voor herstel van het evenwicht tussen boer en handelaar. Samenwerken overeenkomstig het gedachtegoed van pater van den Elsen betekende dat de lokale boerenbonden coöperaties oprichtten zoals: melkfabrieken, onderlinge verzekeringen, aankoop- en verkoop combinaties, accountancy en banken. Deze coöperaties werden kleinschalig opgezet maar groeiden via lokale fusies uit tot grote organisaties.

De Rooms Katholieke kerk speelde een belangrijke rol in het dagelijks leven van het boerenland. De pastoor was de geestelijk adviseur en sprak tijdens de jaarvergadering ook een stichtelijk woord. Elke vergadering van de Boerenbond en elke begon en eindigde met de christelijke groet.

Rechts; motto NCB Cruce Et Aratro met Kruis en ploeg.

Nieuwsbrief no. 16

“Boerenbond in De Rips”

Ook in de Rips is in navolging van vele andere dorpen een Boerenbond opgericht. Hieronder wordt een beknopt overzicht geschetst van de verschillende onderwerpen waarin de Ripse boerenbond actief is geweest.

Oprichting en eerste jaren van de opbouw van de Boerenbond NCB in De Rips.

Op zondag 2 augustus 1925 wordt de eerste algemene vergadering georganiseerd door het voorlopig comité van de op te richten Boerenbond. Er zijn vele belangstellenden, waaronder ook de pastoor en kapelaan van de parochie De Rips.

Nadat de voorzitter van het comité de vergadering heeft geopend met den christelijken groet, wordt in deze vergadering de statuten goedgekeurd en wordt een zes koppig bestuur gekozen de leden Johannes van den Akker, Chris van Bussel, Piet van der Burgt, Jan Braks als voorzitter, Jacobus van de Laar als vice voorzitter en Piet Hertsig wordt aangesteld als secretaris en penningmeester. (Braks en Hertsig hebben deze taak tot in 1960 vervuld !)

Verder wordt een lijst vastgesteld der werkende en contribuerende leden. Al tijdens de vergadering geven zich een 25 tal leden op. Ook wordt de contributie vastgesteld à fl. 050 cent per lid en afrekenen per kas. Aan d'n secretaris wordt opgedragen om met het hoofdbestuur te corresponderen.

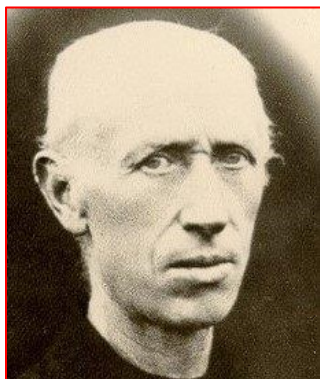
Jan Braks voorzitter
tot en met 1960

Piet Hertsig secretaris
tot en met 1960

Piet van der Burgt

Johannes van den Akker

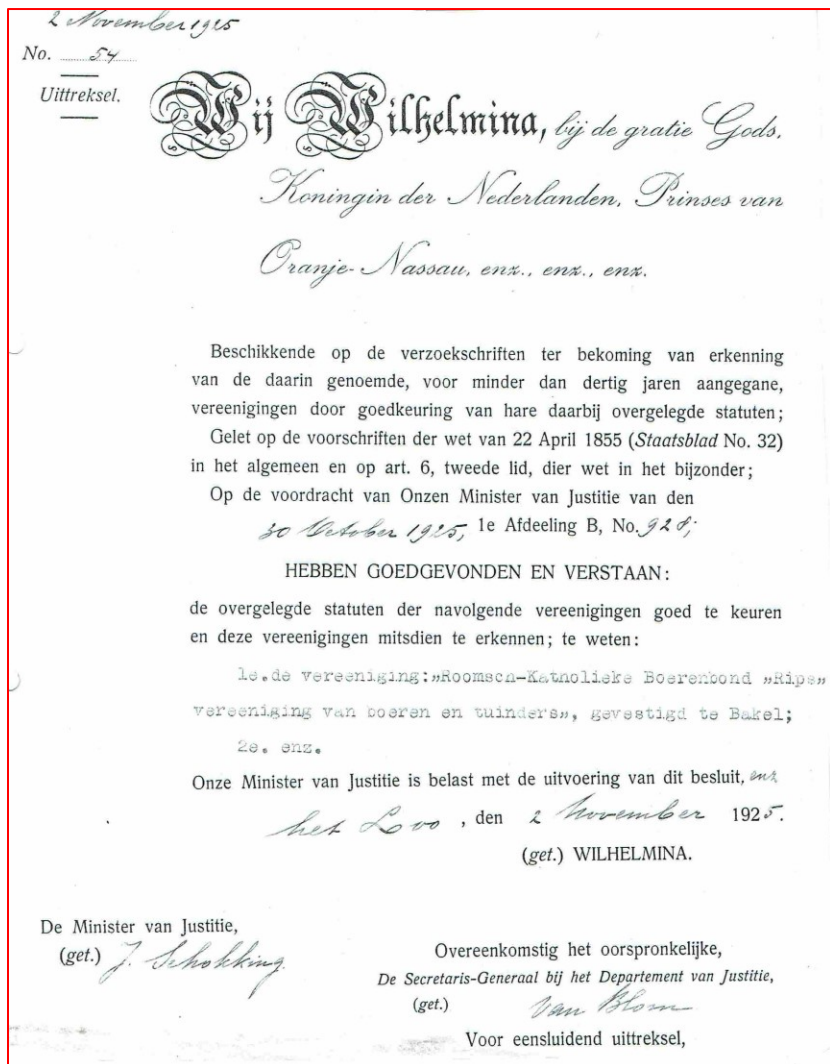

Jacobus van de Laar
Vice voorzitter

Chris van Bussel

Tijdens de 2^e vergadering op zondag 18 oktober 1925 wordt besloten om een gebouw te stichten waarin een filiaal der Handelsvereniging van den C.H.V. te Veghel en een maalderij zal worden gevestigd. Om dit te bekostigen wordt een geldlening van ten hoogste fl. 3000,= aangegaan. Ook verklaren de 22 werkende leden zich bereid bij de bouw van het pakhuis te zorgen voor de aanvoer van stenen en zand.

Werkende leden zijn;
Joh. vd Akker, Jac. vd Laar, E. Nuijen, H. vd Broek, D. Ploegmakers, J. Braks, Vereniging Priesters van het Heilig Hart Rips, Chr. v. Bussel, Ant. vd Heijden, H.P. de Groot, Ant. v Beek, Jos v.d. Ven, Jos Verstraten, P. v.d. Burgt, M. Cornelissen, D. Hornstra
Contribuerende leden: J. Bellemakers, P. v Doren, P. Hertsig, M. Thijs, R. vd Rakt, C. Verberk, A. vd Heijden, M. vd Aa, G. vd Heuvel, J. vd Heuvel, M. v Leuken, Hub. Bevers, Johan v Doren

Een jaar later komen daar de werkende leden bij: Chr. v. Bussel, P. Jansen, P. Donkers, C. Vermaat, G. v. Uden, H.A. vd Hulst, P. Nooyen en contribuerende leden Verberk, P. vd Aa, P. v. Leuken, Bevers, vd Ven, Lucassen, Koenders, vd Ven, Daniëls, Strijbosch, Baggermans, Blokvoort, Aarts, Joosten, Hagensaars, vd Heijden.

Links; koninklijke goedkeuring van 2 november 1925 door koningin Wilhelmina.

Ook het tweede jaar gaat de boerenbond voortvarend te werk. Er wordt een eiervereniging opgezet die al meteen 34 leden telt. Het voorlopige comité, bestaande uit Jos Verstraten, Herm. vd. Broek, R. vd. Rakt, zal de definitieve oprichting en regeling der genoemde vereniging voorbereiden. Miet van Doren rekende na de hoogmis de wekelijks geleverde eieren per kas af.

Ook is er een grote behoefte aan verzekeringspolissen, want na enkele jaren zijn er al zestig polissen afgesloten. In latere jaren kon men zelfs een paardenverzekering afsluiten. Het bouwen van het pakhuis brengt heel wat moeilijkheden met zich mee. Daarom wordt het krediet verhoogd naar fl. 5000,=. Toen het pakhuis in 1926 klaar was, werden als eerste molenaars Nicolaas (Klaas) Ploegmakers en Johannes van de Akker aangesteld. De vaste maaldagen worden maandag en woensdag van 8 uur tot half elf. (Officieel was Hertsig de zaakvoerder, maar in de praktijk was Klaas Ploegmakers verantwoordelijk voor de gang van zaken. 20 jaar lang bediende hij de maalmachines en ontving hij de boeren die graan brachten of haalden. In de oorlog was hij de verantwoordelijke man die verplichtingen had jegens de Duitse maatregelen.)

Door grote problemen in de aanlooptijd met o.a. de motor van de maalderij blijkt de totale exploitatie van het pakhuis met maalderij financieel niet op te brengen.

De 1^e vergadering van 1927 zet de secretaris het ontstaan der inrichting uiteen en deelt verder de getroffen regeling mee. Hij doet een beroep op de leden om hun eigen zaak, na zo veel moeite tot stand gebracht, te steunen en het niet onder kritiek te begeven. Het is en blijft mensenwerk naar het beste vermogen tot stand gebracht en geregeld.

De bond klopt bij CHV te Veghel aan, om het pakhuis en maalderij over te dragen. Veghel komt met het voorstel: 15 ct. voederartikelen, 10 ct. meststoffen, 5 ct. afdelingsbestellingen en 20 ct. maalloon alles per 100 kg. Dit zou in 1927 een batig saldo hebben opgeleverd van fl. 8.13. Tijdens de vergadering van 19 augustus 1928 motiveert de voorzitter het voorstel van Veghel over te nemen. Met algemene stemmen worden besloten alles over te hevelen.

In het jaarverslag schrijft de secretaris; **Weest overtuigende voorstanders van den N.C.B. die in de 3.5 jaar van zijn bestaan, alhier reeds zo veel nuttigheid kon doen. Blijft krachtig met ons meewerken, aan de verdere uitbouw der organisatie; vergeet nooit, dat ons werk maar mensenwerk is en dus onvolmaakt moet zijn; daarom, als het belang van onze N.C.B. in 't geding komt, weest dan allen ééns.**

In 1929 gaan het pakhuis met de maalderij in zijn geheel over aan de CHV te Veghel. Hiervoor krijgt de Boerenbond aandelen, met een waarde van ongeveer fl. 50,= is 6%. Deze aandelen konden vermeerderd worden met de hoeveelheid wagons graan die bij de maalderij werden aangeleverd. Daarmee waren de financiële problemen voor de Ripse Bond snel opgelost en konden de schulden bij de plaatselijke Boerenleenbank, die in 1929 wordt opgericht, worden afbetaald.

Het pakhuis en maalderij voorzag in een grote behoefte, want jaarlijks steeg het aantal bezoekers die spullen kochten zoals kunstmest of voederkoeken. En door de jaarlijkse toename van het malen van graan kreeg de boerenbond nieuwe aandelen. Ook de jaarlijkse verpachting voor de jacht zorgde voor extra inkomsten.

rechts; foto uit 1934 Klaas Ploegmakers de eerste molenaar

Jaar 1928			
Resultaten: Pakhuis	totale inkomsten	f 2702.33	
	uitgaven	<u>f 2631.52</u>	
	over	f 70,81	
	inkomsten	f 130,25	
	uitgaven	<u>f 19,11</u>	
	over	f 111,14	
touwhandel	te kort	f 13,85	
Voorraden	over	f 6,80	
Totaal alle posten	f 70,81 + f 111,14 + f 6,80 +		f 88.75
	- f 3,85 = f 174,90		

Nadat het pakhuis een maal goed op de rit staat, draait het jaarlijks steeds beter. Alles wat de boer nodig had, kon hij hier terecht. Hij kan er zaai- en pootgoed of veevoeder kopen. Ook graan kan men laten malen of materialen voor eigen gebruik aan te schaffen. Zelfs voor brandstof, smeerolie, ruw olie, petroleum en spiritus kan men er terecht.

In 1937 wordt er in steenkool gehandeld. Op de hoeveelheid tonnen die men verkocht kreeg men korting die op het eind van het jaar werd terug betaald.

Rechts; een handgeschreven stuk uit het jaarverslag van 1928.

Nu wat bijzonderheden.

De wekelijkse bezoeken groeit van 40 naar 50 klanten.

De omzet in de eerste maanden was vaak tot f 1000,= per week, sinds de herfst echter +- f 500,=.

Aan maalloon werd ontvangen f 930,35 hetgeen neer komt op 186.070 kg.

(vorig jaar f 712,42 of 142.485 kg).

Filiaalhuur en loon brachten op f569,40 tegen f432,94 vorig jaar.

Aan arbeidsloon werd f 455,45

uitbetaald. Per week gemiddeld f8,76 tegen vorig jaar f360.81 of bijna f7,= per week.

Bijzondere onkosten hadden we voor f485,57, een zeer hoog bedrag. Wij hopen 't er dit jaar goedkoper af te brengen.

Nu wat bijzonderheden:
 Wekenlijks bezoeken + 50 klanten
 onze inrichting (t vorige jaar ongeveer
 meer 40). De omzet in de eerste
 maanden was vaak tot f1000 per week
 sinds den herfst echter + f500.
 Aan maalloon werd ontvangen
 f930,35 hetgeen neer komt op
 f186.070 kg (vorig jaar f712,42 of
 142.485 kg)
 Filiaalhuur en loon brachten op
 f569,40 tegen f432,94 vorig jaar.
 Aan arbeidsloon werd uitbetaald
 f455,45 per week gemidd. f8,76 tegen vorig
 jaar f360,81 of bijna f7 per week.
 Bijzondere onkosten hadden we
 voor f485,57, een zeer hoog bedrag.
 Wij hopen 't er dit jaar goedkoper af

De Boerenbond maakte zich sterk voor de emancipatie van de boeren. Men wil de boeren kennis laten maken met de nieuwste ontwikkelingen op gebied van land- tuinbouw en veeteelt. Zo worden er tijdens de algemene ledenvergaderingen vakmensen uitgenodigd die iets vertellen over veeverbetering en het belang van goed fokvee. Een andere keer komt iemand uitleggen wat de voordelen zijn van kunstmest, of een beter kwaliteit gewas, of om het houden van pluimvee te stimuleren.

Tijdens de algemene vergaderingen kon van alles de revue passeren zoals bijvoorbeeld; boomkweek, besproeien, zaaimachines, zaaizaadontsmetting, verzekeringen en aardappelbewaring.

De Boerenbond promoot ook modernisering in de landbouw.

Daarbij is mechanisatie onontbeerlijk. Om toch niet achter te blijven wordt door de Boerenbond machines aangeschaft die de boer tegen een redelijke prijs kan huren. In 1930 wordt de eerste zaaimachine aangeschaft, waar in dat jaar al ruim 132 ha rogge en haver mee wordt gezaaid Deze wordt bij een boer gestald, en er wordt overlegd wie wanneer de machine kan gebruiken.

Links; voorbeeld paardenzaaimachine

Moeilijke jaren 30.

Vanaf 1929 is er wereldwijd een enorme economische crisis aan de gang. De toestand voor de landbouw wordt ook steeds slechter. In eerste instantie houdt de overheid zich afzijdig, maar vanaf 1931 komt ze met allerlei maatregelen de boeren te hulp. De vele wetten en reguleringen worden 1933 samengebracht in de Landbouwcrisiswet en zijn vanaf 1934 van kracht. Met deze wet krijgt de overheid verregaande bevoegdheden tot de regeling van productie, prijzen, kwaliteit, handel en verwerking. Voor de Boerenbond brengt dit vele administratieve rompslomp met zich mee. De Ripse boeren hebben vooral te maken met de Crisis-zuivelwet en Crisis-varkenswet. Ook de prijzen van eieren dalen sterk en de import naar Duitsland en andere landen wordt steeds moeilijker. Er wordt flink verlies geleden. De regering komt maar met beperkte steun. Enkele leden van de eiervereniging zeggen hun lidmaatschap op. Met als gevolg dat ze niet meer opnieuw lid kunnen worden.

In december van 1930 komt een spreker iets vertellen over het nut van een goede veestapel met gezond vee en een goede melkopbrengst. Hein van der Hulst stelt in 1931 voor om een eigen stierhouderij te gaan opzetten, om op den duur over beter vee te kunnen beschikken. Een voorlopig bestuur wordt gekozen met J. Braks, H. vd Hulst en van Bakel die dit zullen dit gaan uitvoeren.

Tijdens het opstellen van de statuten wordt vastgesteld dat ook niet leden hun koeien kunnen laten dekken. De eerste gezamenlijke aankoop is een stier die bij Piet van der Burgt wordt gestald en waar alle leden en niet leden met hun koeien langs kunnen komen om deze drachtig te laten maken.

Boven; Harry en Tien van der Burgt met de stier van de Stierhouderij.

Hoe meer de jaren dertig vorderen, wordt de positie voor de boerenbevolking steeds moeilijker. Er zijn boeren die het financieel moeilijk kunnen bolwerken en een voorschot hebben gekregen. De secretaris schrijft in zijn jaarverslag van 1933; **Het moge voor onze leden een aansporing zijn steeds krachtiger samen te werken om nog groter nadeel te voorkomen. Van zelf vertrouwt de gehele afdeling De Rips dat de belanghebbenden hunne plichten zullen volbrengen. Daarom is het zo belangrijk dat er enige reserve is.**

Door de onderlinge solidariteit komt de financiële positie van de boerenbond niet in gevaar en is er voldoende ruimte om in 1935 een nieuwe zaaimachine en een aardappelsorteerder aan te schaffen. In datzelfde jaar wordt na een lezing op de algemene vergadering besloten tot het oprichten van een varkensfokvereniging waarvoor zich de eerste 15 leden. Ook besluit men zich aan te sluiten bij het varkens stamboek Noord-Brabant. Voorheen moest men immers naar Milheeze lopen om met een bronstige zeug bij een varkensbeer te komen. Vanaf dat moment werden de beren gestald bij Jos Verstraten en later bij boer Herpers aan de Minister Rommedreef waar men te voet met het varken naar toe liep.

De in 1936 aangekochte aardappelsorteerder, evenals kalkstrooimachine die men beide kan huren, bleken in een grote behoefte te voorzien.

boven; voorbeeld kalkstrooier

Links; voorbeeld aardappelsorteermachine

Onder; pootaardappelkistjes/bakjes

Een jaar later wordt gesproken over de oprichting ener aardappelbewaarplaats waarvoor zich al meteen 25 leden opgeven. Er wordt een plek gecreëerd om nieuwe poters te bewaren. Het bestuur wordt gemachtigd de nodige gelden op te nemen om de bakjes aan te schaffen waarin de pootaardappelen bewaard worden. Er staan 1688 bakjes in met 18585 kg. Het is echter nog niet ideaal. Het voorjaar is zeer warm en vochtig, het einde fel koud, geen droge poters, poters die reeds broeien. Al met al een moeilijke start en dat gezien het resultaat zo niet meer kan.

Een ander belangrijk onderwerp van betekenis is de veeverzekering, zodat als het nodig de boer een veearts kan inschakelen. In de loop der jaren is er behoefte om steeds meer over bepaalde onderwerpen te weten. Zoals in 1939 vragen de boeren om lezingen over veevoeding of grondonderzoek.

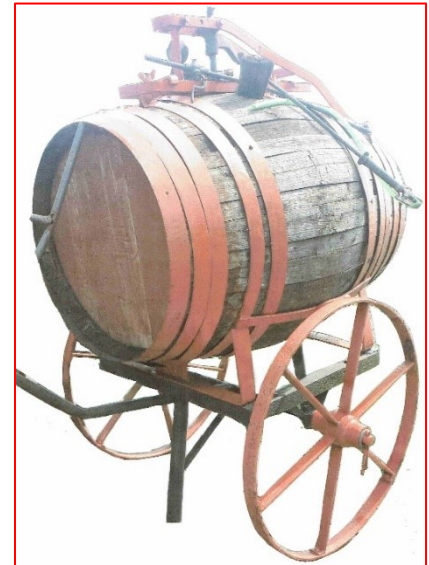
Heel vaak hebben de onderafdelingen een moeilijke start. In het jaarverslag wordt hier over bericht, maar meestal zijn er na 1 of 2 jaren goede resultaten te zien.

NCB staat ook voor samenwerken en leren in de praktijk. In 1931 wordt een proef gestart om gezamenlijk fruitbomen aan te kopen. Na enkele jaren is men zover dat men dieper ingaat op de verbeteringen van de fruitteelt. Er worden lessen gegeven in snoeien, fruitteelt, sproeien en ziektebestrijding. Er zijn dan al 24 leden lid met 643 fruitbomen. In het eerste jaar werden 1600 bomen besproeid.

Rechts; handpomp sproeismit werd getrokken met de hand. Na een oproep hiervoor werd de bediening gedaan door o.a. Grad Beckers

Links; de weegschaal van de Ripse Boerenbond die tientallen jaren alles secuur heeft afgewogen en nu nog is bewaard gebleven.

De algemene landbouwcrisiswet werd in 1933 van kracht. De overheid krijgt een groot aantal bevoegdheden tot regeling van productie, prijzen, handel en verwerking. Hiervoor wordt administratie bijgehouden hoeveel een boer graan laat malen en de afdracht van vlees. Een enkeling wil niet alles laten registreren om zo wat zwart bij te verdienen. Het past volgens de secretaris het ook niet om zwart te werken.

Hij schrijft dan ook in het jaarverslag van 1939; ***Er moet wel aan de regeringsmaatregelen gehoorzaam worden. Men mag zaakvoerder Klaas niet proberen te beïnvloeden. Iets anders past niet voor een R.K. Boerenbond. Lees alle artikelen aandachtig en zorg steeds een pen in de buurt te hebben. En niet meteen met broodroof dreigen als Klaas niet buiten zijn boekje wil gaan.***

Ook het eerste jaar van de oorlog kan de boerenbond nog zijn taken uitvoeren. Alles afdelingen hebben het steeds moeilijker maar het kan allemaal nog wel. Na februari 1941 zijn er geen notulen meer. Zoals zo vele organisaties dwingt de vijand om zich ondergronds te gaan.

Als de Duitse bezetter de landbouworganisaties wil onderwerpen aan hun gezag, gaan ze 'ondergronds'. In 1941 is er nog een vergadering, daarna wordt alles stopgezet tot na de oorlog. De boeren trekken zich terug als lid en formeel bestaat hun organisatie niet meer.

*rechts; Antoon van de Kerkhof zaakvoerder 1946-1965.
(foto ca. 1985)*

De jaren na de oorlog.

De eerste algemene vergadering wordt gehouden op 6-2-1945 in de pastorie. Johan van den Akker stelt voor om een paardenfonds op te richten hetgeen geschiedt. Men pleit er voor om een courant in de Rips te krijgen. De pastoor wijst erop dat men alleen een goede katholieke courant moet lezen. Maar als iemand de vereniging van oorlogsgetroffenen ter sprake brengt, is dit toch nog een stap te ver. ***De secretaris waarschuwt hier tegen. Waar komt men ten slotte bij terecht, hij acht acties via N.C.B juister.***

Ook stopt Klaas Ploegmakers met zijn werkzaamheden op de Boerenbond omdat hij een eigen bedrijf begint. Er komt nu een officiële zaakvoerder Antoon van de Kerkhof.

Na de bevrijding bloeit alles weer op. De eerste periode wordt veel aandacht besteed aan het rechtsherstel van de geleden oorlogsschade. Verder wil men het splitsing van bedrijven bevorderen en bij toewijzing van ontginningsboerderijen de omgeving voor te laten gaan. Ook wil men bevorderen dat er meerdere nieuwe boerderijen worden gesticht. De secretaris schrijft naar de directie der Laura mijnen te Eijgelshoven, om te

bepleiten dat de kaal geslagen gronden te ontginnen in bouw- en weiland en niet in bos. We hopen dat er voor ons ter plaatse gelegenheid genoeg om aan grond te komen, mits het kapitaal mee werkt. Eind jaren 40 zijn alle landbouwherstel van de boerderijen tot stand gekomen.

rechts; leden paardenfonds tijdens keuring Harry van der Burgt houdt de paarden vast.

Het normale leven en werk neemt weer zijn volle gang er worden weer nieuwe landbouwmachines gekocht zoals een aardappelsorteerder en een maaimachine in 1947. Er komt een werktuigen coöperatie met een bestuur dat kan worden gemachtigd om een kunstmeststrooier, een weidesleep, een aardappel vorentrekker en een zaaimachientje aan te kopen.

Tevens komt het eerste voorstel om een aardappelrooier aan te kopen. Er wordt besloten om voor de mogelijke aankoop eerst een rooier uit Vlierden te laten proefrooien waarvoor zich 10 leden opgeven. Nadien wordt toch de aankoop aan een particuliere ondernemer over gelaten.

Ook de voorlichting over betere landbouwgewassen en lezingen over verbeterde methoden gaan weer gewoon door. Bijvoorbeeld een cursus vee verloskunde wordt gewenst. Frans Ploegmakers behaalt het certificaat en gaat de veehouders helpen. Er worden ook steeds meer cursussen gegeven op het gebied van landbouwverbetering en hoe deze nieuwe verbeteringen toe te passen. Zoals de K.I. (kunstmatige inseminatie voor koeien) die in 1949 wordt ingevoerd.

Wat ook helpt is het weekblad Boer & tuinder een uitgave van de Katholieke Nederlandse Boeren- en Tuindersbond met als bijlage een gewestelijke NCB-editie. Boeren lezen "Boer en Tuinder" nauwgezet en de zondagmiddag was daar nog al eens de aangewezen tijd voor. Dit vakblad doet jarenlang verslag van de veranderingen in de agrarische sector.

Boven; duw handzaaimachientje

Rechts; weidesleep

links; vorentrekker om aardappelen in de getrokken voor te kunnen leggen en daarna dicht te maken en anaarden.

Oprichten en ondersteunen van Ripse verenigingen.

De Boerenbond heeft zich ook hard gemaakt om de boerinnen en jonge boeren te organiseren. Ter ondersteuning van deze organisaties geven ze jaarlijks een financiële bijdrage.

In 1939 zegt de voorzitter van de boerenbond dat er plannen zijn een Boerinnenbond op te richten. Ook de pastoor geeft hier ook zijn mening over. De Boerinnenbond, opgericht op 15 feb in aanwezigheid van mej. V. Hoenselaar (inspectrice bij de NCB) en Pastoor Smeets. 50 leden en 9 aspirant-leden geven zich op.

Het hoofddoel is het vormen van sociale vrouwen en meisjes, waardoor zij een bijzondere hulp kunnen zijn in de huishouding en het boerenbedrijf. Een en ander zal kunnen worden bereikt, door het volgen van cursussen, zoals moeder- en huidhoudcursussen. Tijdens de oorlogsjaren wordt de bond ontbonden om na de oorlog in november 1945 weer te worden heropgericht.

Rechts; de 13 jubilarissen bij het 25 jarig bestaan in 1964.

Onder; leden RKJB tijdens een Sportdag in 1947 met leider Harry Joosten in het wit.

In 1946 wil men ook graag iets organiseren voor jonge boeren. Na inlichtingen te hebben ingewonnen en besproken komt men tot het besluit een vergadering van jonge boeren bijeen te roepen. Op woensdag 18 september 1946 geeft Jan Hertsig tijdens een vergadering een toelichting wat de Jonge Boerenstand kan betekenen. Ook Z.E. Waarde Heer Pastoor zet uiteen, waarom deze vereniging gewenst is. Meteen melden zich 18 leden aan waarna de nieuwe vereniging de R.K. Jonge Boerenstand is opgericht.

In dat jaar werd ook afdeling De Rips van den tuinbouwbond opgericht. Het doel van zo'n plaatselijke tuinbouwvereniging was, de bundeling van afzet van producten via een plaatselijke vereniging naar een regionale Coöperatieve Veilingvereniging om zo bij een goed georganiseerd aanbod tot een goede prijsvorming te komen. Maar de animo voor tuinbouw blijft altijd erg klein in De Rips.

De moeizame jaren vijftig.

In het jaar 1950 bestaat de Ripse Boerenbond/NCB afdeling 25 jaar. De viering van het zilveren jubileum wordt nog even uitgesteld omdat het parochiehuis nog niet is voltooid. Met een geslaagde feestvergadering werd het jubileum gevierd op 24 januari 1951 in het nieuwe parochiehuis.

De jaren vijftig is het is weer langzaam opbouwen van de geleden oorlogsschade. Deze periode neemt de volgende generatie langzaam de leiding van de boerderijen over. Mogen de jongeren enen overtuigende voorstanders van samenwerking op alle onderdelen blijven als hun voorgangers het vroeger onder de druk der tijden geworden zijn. **In de jaarverslagen wordt regelmatig opgeroepen om zich aan te sluiten bij de NCB want alleen samenwerking op katholieke grondslag brengt ons tot het hoogste doel. Wie het weekblad en de krant bij houdt – denk aan de aansporing van de Heer Wellen- zal wel goed inzien, hoe hard organisatie en coöperatie nodig is. Steun daarom de N.C.B werkt ten volle mee. Vanwege de moeilijke jaren besluiten ook vele jonge gezinnen van boeren afkomst te emigreren naar het buitenland. Dat laat het dorp niet onberoerd.**

Ook in de jaren vijftig worden lezingen gehouden met diverse onderwerpen zoals; verzekeringen, grondonderzoek en veevoeding. Ter voorkoming van snelle rot bij bieten wordt er een proef gedaan met conserbeta. Ook wordt er een lezing aangevraagd op het gebied van de maisteelt, welke pas in de zeventiger jaren een grote vlucht zal nemen. Er wordt ook een excursie georganiseerd naar een regeninstallaties. Het punt Waterleiding wordt als zeer urgent ervaren voor het dorp. Dit onderwerp staat de volgende jaren regelmatig op de agenda. Maar in 1960 zit De Rips nog in een Super – Onrendabel gebied en het duurt nog tot 1965 voordat bij alle Ripse inwoners de waterleiding is aangesloten

De boerenbond en pakhuis floreert wel. Zo komt in 1955 de C.A.V Rips komt weer in handen van de Boerenbond in De Rips, nadat hiervoor een krediet werd aangevraagd van f. 20.000,= bij de plaatselijke Boerenleenbank. Het pakhuis wordt verbouwd en er komt een extra loods naast het pakhuis. Beide worden feestelijk in gebruik genomen. Bij deze gelegenheid wordt aan de vertegenwoordigers de C.H.V te Veghel onze grote dank betuigd voor deze mooie en kostbare verbetering.

Mies van Bakel

Driek van Deursen

Ook worden de werkomstandigheden voor het personeel verbeterd. (zie interview met Mies van Bakel en Jo Logtens pagina 14). De melkritten worden in 1956 door de Boerenbond afgestoten. Tevens wordt er een tweedehands graan/ zakkentransporteur aan geschaft.

Vanaf 1954 zoekt de Boerenbond een plek voor de poterbewaarplaats. Het stukje grond dat met veel moeite bij het pakhuis is aangekocht, en waar ook ruimte is voor de poterbewaarplaats, moet worden verkocht voor woningbouw. Het bestuur slaagt er in, de grond voor een behoorlijke prijs te verkopen. Nu moet men op zoek naar een nieuwe plek voor de poterbewaarplaats. Het bestuur heeft met de aannemer een akkoord aangegaan om de bestaande bewaarplaats te verplaatsen en te vergroten. Uiteindelijk is in 1957 de poterbewaarplaats verplaatst, vergroot en vernieuwd. Tevens is er een verwarmingsinstallatie (oliestook) aangebracht. De bewaarprijs een weinig verhoogd. Moge er druk van gebruik gemaakt worden.

Links; de vervallen poterbewaarplaats op de dag van afbraak in 2005.

In 1958 wordt het pakhuis nogmaals verbouwd. Nu wordt er ook een hamermolen en mengketel in aangebracht. De secretaris schrijft; **Hiervoor moet nog een aparte vergunning komen om dit boerenmengsel te mogen fabriceren. Het is weer een mooie verbetering geworden, die ongetwijfeld u allen zeer naar wens is. Het bestuur blijft uit zien naar nieuwe verbeteringen, om telkens aan nieuwe eisen aan te passen.**

In het superdroge jaar 1959 zitten vele Ripse boeren met te weinig veevoer. Vanuit West-Brabant wordt hulp aangeboden in de vorm van 20 wagens (ca 30 ton) voer in de vorm van tarwe, gerstestro en wat hooi. Er wordt voorgesteld om ieder evenveel te geven. Echter van de 72 belangstellende stellen 30 personen hun hoeveelheid ter beschikking aan de meer noodlijdenden, hetgeen een mooi voorbeeld is van begrip voor nood van de naasten. Nederlandse militairen hielpen bij het transport en de verdeling.

Jarenlang heeft de secretaris de leden morele steun gegeven zoals in het jaarverslag van 1957; **Wij drukken u allen nog eens op het hart; blijf boerenbonders, niet met naam, maar overtuigd. Doet allen overtuigd mee aan uwe coöperaties die zo veel voor ons allen bereiken. Behoud uw zelfstandigheid. Laat niet anderen u van uw plaats afdringen en pas op voor het groot kapitaal. Blijft eensgezind samenwerken tot heil van U en uw gezin.**

Vanaf 1960 mist de Boerenbond deze stichtelijke woorden, want zowel de secretaris Piet Hertsig als de voorzitter Jan Braks en vice voorzitter Johan van den Broek treden af i.v.m. hoge leeftijd. Vrij kort na zijn aftreden wordt Jan Braks ziek en overlijdt plotseling. Uit dankbaarheid worden enkele H. Missen gelezen, die betaald worden uit de kas van de Boerenbond. Johan van de Broek wordt erelid en krijgt als dank een elektrische klok aangeboden. In 1961 viert het echtpaar Hertsig het 40 jarig Huwelijksfeest. Een dag later wordt de jubilaris in 't parochiehuis in het bijzijn van vrijwel de gehele gemeenschap gehuldigd. De voorzitter Harry vd Burgt schetst ondermeer de stuwende kracht als medeoprichter van den Boerenbond, Zangkoor, KVP Hoofdonderwijzer enz. Ook kreeg hij uit handen van onze geestelijke adviseur Pastoor v Laarschot de Pauselijke Onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice. Ook Driek van Deursen neemt dit jaar afscheid en hij krijgt een rooktafeltje aangeboden. De andere werknemers vinden dit echter zeer mager, voor het vele zware werk wat hij voor de Ripse Boerenbond gedaan heeft.

Foto genomen voor de oude school aan de Ripsestraat. (Waarschijnlijk eind jaren dertig vorige eeuw)
 Staand van links naar rechts;
 Piet van der Burgt, Johan van den Broek, Janus Verhoeven, Hermanus van den Broek, Toon Verwegen,
 Driek van Bakel, Klaas van de Weijer
 Zittend van links naar rechts;
 Martinus Beckers, Jan Braks, Jacobus van de Laar, Piet Hertsig, Willem van de Kerkhof

De mensen op deze foto zijn bestuursleden van de Boerenbond De Rips en verschillende onderafdelingen. De onderafdelingen hadden een eigen lokaal bestuur die verantwoording aflegden aan het hoofdbestuur. Verschillende personen zaten ook in het bestuur van de Boerenleenbank. Zij hebben zich met al hun kracht en vertrouwen ingezet om via samenwerking en saamhorigheid hun doel om een sterke Boerenbond met sterke onderafdelingen waar te maken. Daarnaast zijn zij zeer belangrijk geweest voor de opwaardering van het sociale leven waarvan de gehele Ripse gemeenschap in de loop der jaren heeft geprofiteerd.

Ze wilden steeds nieuwe dingen leren die hun in het dagelijks leven verder konden brengen. De vele lezingen met de laatste ontwikkelingen op het gebied van landbouw of veeteelt, wordt aangegrepen om hier mee te starten. Beknopt overzicht:

Zo wordt al direct onderafdelingen opgericht in 1926 de Eierbond opgericht. Ook in moeilijke omstandigheden zoals de jaren 30 voelt men zich solidair met elkaar, zoals het Onderlinge Veefonds in 1933. In deze periode ziet men toch ook nieuwe kansen zoals de Stierhouderij die in 1931 wordt opgericht, de Varkensfokvereniging in 1935 en Fruitteeltvereniging en Aardappelselectievereniging in 1937.

Ook na de oorlog blijft de saamhorigheid groot met het Paardenfonds in 1946, de Werktuigencoöperatie in 1947, de Kunstmatige Inseminatie voor koeien (K.I.) in 1949 en de noodslachtgelegenheid in 1956.

Uit de Boerenbond zijn verschillende lokale initiatieven ontstaan. Eerst nog in eigen kring zoals in 1929 de Boerenleenbank, 1939 de Boerinnenbond, maar ook de R.K. Jonge Boerenstand en de Tuinbouwbond in 1946.

De Boerenbond heeft ook onderafdelingen financieel gesteund zoals de Stierhouderij met f 75,= per jaar in de periode 1933 - 1948. Verder kregen ook de Werktuigvereniging, de fokvereniging VSB, de Aardappelselectievereniging en de Bijenhoudersbond subsidie. Maar ook de Boerinnenbond kreeg jaarlijks een flinke duit in het zakje, evenals de Jonge Boerenstand en de Rijdansclub.

*rechts; Sportdag
Zeilberg van de
Rijdansclub 1949*

Ook voor de gemeenschap van het Ripse dorp zijn verschillende initiatieven ontwikkeld. Zoals in 1950 de aanzet tot het bouwen van het eerste parochiehuis. En in 1960 de oprichting van een diepvriescentrale. Verder worden ook vele Algemeen Maatschappelijk instellingen financieel gesteund met een bijdrage naar verhouding en behoefte zoals; het Kerkbestuur, de Fanfare, de Raad van 11, het Parochiehuis, Ouden van Dagen, Pater de Groot, Sint Jozefheil, de Lourdes club en de Kaderdagen.

In financiële zin kunnen we de Boerenbond beschouwen als de voorloper van het huidige nog steeds bestaande Rabobank fonds.

Mies van Bakel (1936) als knecht bij de Boerenbond

Nadat hij de lagere school doorlopen had kreeg hij als 16 jarige jongeman in 1952 een baan bij de Boerenbond. Hij werd aangesteld als helper/knecht van Driek van Deursen en kwam in de plaats van Frits Strijbosch de neef van Driek. Driek had zijn eigen transportbedrijf van de hand had gedaan en was chauffeur op de eerste vrachtauto van de Boerenbond. De gele Ford F6 werd later ingeruild tegen een groene Ford F8.

Het was wel héél zwaar werk in die tijd.

's Morgens werd begonnen met melk rijden. Eerst werden de 40 liter melktuiten opgehaald bij de boer Ypma. Daarna ging het over de zandwegen richting de Jodenpeel. Achter aan de Duitse weg bij Beckers was een verzamelplaats om melk op te halen. De tuiten waren dan elke morgen met paard en wagen al verzameld, door diverse boeren die achter in de Jodenpeel woonden, waaronder Koos van Bakel. Dit waren de huidige straten; Jodenpeeldreef, Eiermijndreef, Landmeter van Beurdenweg en Hazenhutsedijk. Er werd altijd op elkaar gewacht om alle tuiten met melk een voor een vanaf de wagen op de vrachtauto te zetten.

Foto rechts; Bert van den Broek op overlaadplaats kruising Ripsestraat met Blaarpeelweg/Oude Rips.

Onder; Foto Koos van Bakel (zie ook de petroleumlamp in het kastje langs de voerman)

Daarna ging de reis naar boer Drenth in het dorp en vlakbij naar de verzamelplaats bij "De Post". Dit was aan de huidige Blaarpeelweg bij de winkel van Fransen, nu Baltussen. Hier stond het paard en wagen van Hein van der Hulst maar ook wel Bert van den Broek te wachten. Zij haalden de tuiten in het noordelijk deel van De Rips op, namelijk de straten aan de Middenpeelweg en de Blaarpeelweg. Vervolgens naar boer van der Hoff in de Vinkenpeel waar de wagen werd geladen met de tuiten vanaf de grond. Nu kon de reis vervolgd worden naar Sint Anthonis waar de melk werd afgeleverd aan melkfabriek "de Eendracht". Hier werden de tuiten stuk voor stuk op een lopende band geplaatst voor verdere verwerking. Na het ledigen kwamen de tuiten

terug en plaatste ik die terug op de vrachtauto. Dan ging de terug reis in omgekeerde volgorde naar de verschillende plaatsen. Op de verzamelplaats op het einde van de Eiermijndreef was voor het gemak een verhoging van zand gemaakt waarop de tuiten terug geplaatst werden.

Rond de middag 12 uur waren we bijna altijd klaar. In de zomer, als het soms erg heet was, moest er 7 dagen in de week de melk opgehaald en vervoerd worden naar de fabriek anders werd de melk zuur.

Na de middag begon het echt zware beulswerk pas. De rit ging nu naar het spoorwegstation in Deurne waar de goederenwagens gelost moesten worden met stikstof of slakkenmeel. De meststoffen zaten in jute zakken, waaraan 2 zogenaamde oren zaten, en die 100 kg !! per stuk wogen. De zak werd met zijn oren op een steekwagen getrokken en werd over een plankje op de naast staande vrachtauto gesjouwd. Na thuiskomst in De Rips werden de zakken door Driek naar de zijkant van de vrachtauto getrokken. Ik stond beneden op de grond en trok de 100 kg zware zak op mijn rug, liep zo voorzichtig mogelijk naar de plek waar de boer hem wilde hebben en ging terug om de volgende te halen. Ook werden deze zakken wel gelost in het gebouw van de Boerenbond.

Ook werden op het station in Deurne los gestorte kolen en briketten opgehaald. De vrachtauto werd eerst naast de open wagon geplaatst waarin de kolen zaten. Ik kroop eerst via de wagon boven op de kolen en begon met de schop aan de kant van de vrachtauto een "gat" te maken, door die kolen het eerst op de vrachtauto te gooien. Als er voldoende plaats was werd eerst de vrachtauto verzet, waarna de 1.5 meter hoge zijdeuren van de wagon geopend konden worden. Daarna eerst de gemorste kolen vanaf de grond opruimen, deze hoefde je dan niet meer over het hoge schot te gooien. Bij thuiskomst natuurlijk weer afladen met de schop.

*boven; kolen
scheppen met
de schop.
links; enkele
briketten.*

De werkomstandigheden waren dan zeer slecht. Bedenk eens, het zwarte stof van de kolen in die wagon. Wassen of douchen op het werk hadden wij

nog nooit van gehoord en als je dan 's avonds thuis kwam kon je het zwart van je lichaam en je stijve haren er bijna niet af en uit krijgen. Een Zwarte Piet van nu is er in ieder geval "niets" bij.

Na de middag ging de reis ook wel naar Veghel waar bij de CHV kalizout in los gestorte vorm werd opgeladen en later verdeeld bij de verschillende Ripse boeren.

De nieuwe trend was ook dat varkens- en kippenvoer in zakken van 25 kg afgeleverd bij de boer moest worden. Dat was ook weer niet goed voor mij. Ik moest veel te dikwijls op en neer lopen, het duurde veel te lang. Ik zei dan tegen Driek, terwijl ik tegen de vrachtauto aan stond; Leg ze er maar op, 1 en nog 1 en nog 1. Samen 3 zakken op de rug, 75 kg en sjouwen maar! Je hoefde dan immers minder te lopen en was sneller klaar.

Links; eierkist van Wim Peters-Beckers is bewaard gebleven.

Het kwam ook voor dat we bij de Ripse boeren die kippen hielden, en eieren leverden aan de Roermondse Eiermijn, wij die in de middag gingen ophalen. De eieren waren al in traytjes verpakt in vierkante houten kisten met deksel van ca 60x60 cm en wogen ongeveer 45 kg per stuk. Deze werden weer gelost in het eierlokaal in de Boerenbond en werden later weer opgeladen op de vrachtauto van de Eiermijn.

Nadat de Boerenbond stopte met de melkritten in 1956 kwam er veel extra werk in de vorm van voer halen en weg brengen. Inmiddels had Mies zijn vrachtautorijbewijs gehaald. En als Driek niet eens aanwezig was, ging Mies met de nieuwe, bij Chris van den Berg in Gemert gekochte, rood gekleurde Ford F6 naar Veghel om voer op te halen en rond te brengen.

Anekdote: Driek van Deursen was altijd voor een geintje in. Op een morgen kwam hij op het werk en vertelde ons; *Ons Hanna, hè vanmergen nog unne vos gevangen.* Oh ja, das apart, *hoe dan en wor?* Ja, bij Helm Vos achter in de Peel. Toen kwam de aap uit de mouw. Zijn zus was namelijk de vroedvrouw van de Rips en bij Helm Vos had zij een nieuw kind me ter wereld geholpen. Een nieuw klein Rips "Vosje" was geboren.

Als aanvulling over de werkomstandigheden van Mies vulde Jo Logtens nog aan;

Als wij eierkolen en briketten moesten gaan halen en zeker als het die dag warm werd, smeerden wij onze gezichten in met boter. Natuurlijk was dit een viezigheid met dat zwarte stof. Echter het teer wat in de kolen zat schroeiende fel, zodat je meteen je gezicht verbrandde door te werken met de kolen. Velen kunnen dit zelfde verschijnsel nog wel herinneren door het schilderen met carboleum vroeger tijdens zonnige dagen.

Snelle ontwikkelingen en veranderingen jaren zestig – heden.

In de jaren zestig is nog veel belangstelling voor uitbreiden van kennis. In 1960 wordt er een studieclub opgericht. Jarenlang wordt er druk gebruik gemaakt van deze club. Er komt ook spreker iets vertellen over de wenselijkheid van de oprichting van een voederkern, die speciaal gericht is op varkens en kalveren. Door de lagere prijzen is men meer genoodzaakt tot juiste maatregelen, om alles zo goed mogelijk te verzorgen. Bv de goede varkenssoort, huisvesting, gezondheidstoestand en het juiste voer. Staande de vergadering melden zich 21 leden aan.

Ook iets nieuws is een lezing over diepvriesinstallaties die druk wordt bezocht. Er wordt besloten een mogelijke coöperatie hiervoor op te richten waarvoor zich meteen 13 personen aanmelden. De grote diepvriesinstallatie wordt naast de woning van Stevens gebouwd aan de Lambertweg. Elke inwoner van De Rips kan een kluisje huren om het vlees of groenten in te laten vriezen. Heel vaak gingen kinderen na schooltijd met het sleutel naar Stevens om voor moeder een stukje vlees of groenten te halen.

In 1962 viert de Ripse afdeling van de NCB haar eerste boerengezinsdag, welke in alle opzichten ten volle is geslaagd. Het bestuur hoopt dan ook dat door eendrachtige samenwerking de mogelijkheid zal worden geschapen om dit feest ieder jaar opnieuw te mogen vieren.

boven; Jo Logtens bij de Ford van de Boerenbond NCB

In 1960 komt Jo Logtens bij de boerenbond werken. Hij neemt de plaats in van Driek van Deursen. Wel moet hij eerst zijn rijbewijs halen voordat hij met de vrachtwagen mag rijden.

Ook wordt er nog een nieuwe zaaimachine gekocht die sneller kan zaaien dan de twee oude samen. Bijzonder is dat na 1964 de zaaimachine steeds minder wordt gebruikt.

In 1968 koopt de Boerenbond zelf een Fendt tractor met opbouw landbouwspruit om te gaan loonspruiten. Nadat Jas Nooijen deze werkzaamheden 7 jaren verzorgd heeft zijn de tractor en spruit weer verkocht.

Van CAV Middenpeel naar C.A.V Rayon Peel en Maas

De boerenbond winkels waren van oorsprong bedoeld als ondersteunende factor bij de bedrijfsuitoefening van boer en tuinder. Vanaf midden jaren zestig vind er binnen het CHV een herstructurering plaats. De bijkantoren en depots worden gereorganiseerd. Voor het pakhuis van De Rips betekent dit dat ze wordt samengevoegd met de pakhuizen uit Venhorst en Elsendorp. In 1965 wijzigt de naam in C.A.V Middenpeel. Tevens komt er een nieuwe zaakvoerder Piet van Delft die veel voor de uitbouw van de organisatie en het sociale leven in De Rips heeft betekend.

Dat is het begin van een nog grotere reorganisatie die in 1970 plaats vind. Op 26 mei kwamen leden bij elkaar tijdens een buitengewone ledenvergadering. In die vergadering ging men akkoord met het voorstel om de bedrijven onder te brengen in de nieuw op te richten CeHaVe. Ook van zeer verstrekkende betekenis was ledenvergadering van 9 december 1970 waarin het structuurrapport werd goedgekeurd, dat het bestuur de bevoegdheid gaf de CHV te reorganiseren. Dit betekende dat de 219 leden zouden samensmelten tot 22 rayons. Dit had voor de afdelingen grote consequenties. Want elk rayon krijgt een grote zelfstandigheid en zal zoveel mogelijk de eigen zaken regelen. Het pakhuis van De Rips valt onder het rayon C.A.V. Peel en Maas.

links; zaakvoerder secretaris Piet van Delft (foto 1997).

Jaar	Zaakvoerder	Chauffeur	Medewerkers	Kantoor	bijzonderheden
1926	Klaas Ploegmakers		J van den Akker		Maalderij begonnen
1927		Fam. v Deursen			
1928/1929		Driek van Deursen met eigen auto			Overnamepand maalderij CHV Veghel
1946	Klaas Ploegmakers				stopt
1946	Antoon vd Kerkhof				
1949		Driek van Deursen			vrachtauto Boerenbond
Voor 1952			Frits Strijbosch		
1952			Mies v Bakel		
1955					CHV terug NCB
1956					Boerenbond stopt melkrit
1960			Koos Willems Jo Logtens	Tiny Stevens Leen vd Weijer	
1961		Jo Logtens	Koos Willems Driek v Deursen	Nelly vd Weijst	
1963					Nieuw vrachtwagen
1964			Koos Willems Wim vd Berg		
1965	Antoon van de Kerkhof				Vertrekt
1965	Piet van Delft		Koos Willems Jaap van Welie	Nelly vd Weijst Riky Ploegmakers	Fusie De Rips Venhorst Elsendorp CHV Middenpeel
1970			Jaap van Welie	Leen vd Weijer Anneke Fleuren	CeHaVe Rayon Peel en Maas
1972	Piet van Delft stopt	Jo Logtens beheerder winkel	Jaap gestorven november 1972		Geen vrachtwagen en eigen personeel meer
1972	Henk v. Sambeek				
1993	Sluiting pakhuis winkel de Rips				Boerenbondwinkel Oploo

In 1972 gaat de nieuwe coöperatie officieel van start. Zaakvoerder Piet van Delft vertrekt en gaat naar de Vee en Vlees Centrale. Henk van Sambeek, die voorheen de afdeling Sint Anthonis leidde, wordt de nieuwe zaakvoerder. Onder het nieuwe rayon vallen Sint Anthonis, Venhorst, Elsendorp, Vortum-Mullem Groeningen, Maashees, Westerbeek, Stevensbeek, Oploo en De Rips.

De coöperatieve pakhuizen gaan steeds meer als marktgerichte bedrijven werken. Niet alleen om de kosten te drukken voor de individuele boer, maar ook om meer aan product differentiatie te doen. Lange tijd dachten particulieren dat alleen coöperatieleden er mochten kopen. Het Ripse pakhuis wordt omgevormd van een boerenwinkel naar een winkel waar elke inwoner van het dorp wel iets van zijn gading kan vinden. Het

assortiment wordt steeds verder uitgebreid waarmee er een volwaardige winkel voor de Rips is bij gekomen. In 1986 wordt de winkel verbouwd en met een vernieuwd assortiment heropend.

links; Jo Logtens beheerder van het pakhuis met klant Jos Kouwenberg.

onder; opening vernieuwde winkel 1986 links achter Jan Peters voorzitter, Jo Logtens en op de rug Harrie Braks kassier Boerenleenbank

Links; Henk van Sambeek zaakvoerder 1972- 1993 feliciteert Jo Logtens en zijn vrouw bij zijn 25 jarig dienstverband.

De omzet per klant was goed, echter door het kleine aantal klanten die op De Rips wonen, wordt er niet voldoende omzet gedraaid. Het pakhuis met bijgebouwen wordt in 1990 te koop gezet. En nadat het in 1992 is verkocht kan de algehele uitverkoop beginnen. Ondanks dat de winkel goed loopt sluit de boerenbond in 1993 zijn deuren definitief. De winkels in Vortum Boxmeer en Venhorst waren al eerder gesloten. En komt één regionale Boerenbond winkel in Oploo.

CHV *26 Jan. 1990*
CAV 'Peel en Maas'

TE KOOP:

Prachtige aan de Middenpeelweg gelegen winkel met magazijn groot ± 420 m², vrijstaande loods, groot ± 150 m² en vrijstaande aardappelbewaarpplaats, groot 65 m², gelegen Burg. v.d. Wildenberglaan 3 te Rips. Het geheel is gelegen op een opp. van 2199 m². Alle nutsvoorzieningen aanwezig.

EN

Prachtig gelegen winkel met magazijn groot ± 345 m² en vrijstaande loods, groot ± 195 m², gelegen Statenweg 55 te Venhorst. Het geheel is gelegen hoek Statenweg/Telefoonstraat binnen de bebouwde kom op een opp. van 2267 m². Alle nutsvoorzieningen aanwezig. Beide panden aanvaarding n.o.t.k.

Prijs op aanvraag en k.k. bij voorzitter van het bestuur, tel. 04925-1970.

BOERENBOND RIPS *1993*

algehele uitverkoop

In verband met de sluiting van onze winkel in Rips, willen wij u mededelen dat we in de week van vrijdag 5 maart t/m vrijdag 12 maart

ALGHELE UITVERKOOP HOUDEN
=====

Op alle winkelartikelen krijgt U **15% KORTING**

Deze korting telt NIET voor veevoerders, meststoffen, zaai- en pootgoed en strooisel.

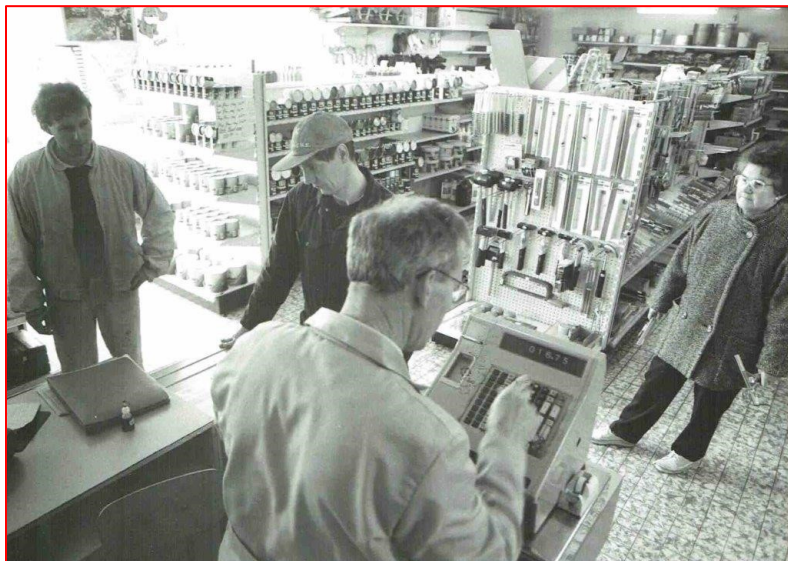
Verder willen wij U mededelen dat ons agrarisch centrum in Oploo m.i.v. 15 maart geopend is. Voorafgaande aan die opening hebben wij zaterdag 13 maart en zondag 14 maart

Open dagen in Oploo.

Wij willen U dank zeggen voor het vertrouwen dat u de afgelopen jaren in ons hebt gehad, en hopen u in de toekomst in Oploo te mogen begroeten.

C.A.V. PEEL EN MAAS

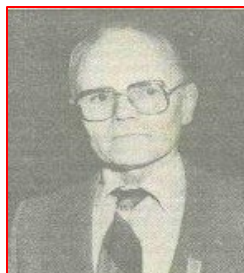
Boven; advertentie te koop pakhuis in 1990 en uitverkoop in 1993.

Links; laatste klanten die dag Vlnr. Henri van der Heijden, Eric van der Ven en mevr. Bergmans en Jo Logtens aan de kassa.

De Boerenbond wordt gekocht door Hein van de Biggelaar uit Gemert. Hij heeft hierin nog vele jaren een dumpzaak gehad.

Binnen de Boerenbond van De Rips vind in 1960 een verjonging plaats van de bestuursleden. Harrie van der Burgt wordt voorzitter en Helm Vos wordt secretaris en Luutsen van de Hof vice voorzitter. Gedrieën blijven ze samen met de andere leden het bestuur vormen tot aan de reorganisatie in 1972.

Harrie van der Burgt
Voorzitter

Wilhelmus (Helm) Vos
secretaris

Luutsen van der Hof
vice voorzitter

Sjang Joosten

Toon Hendriks

Piet Willems

Toon van den Akker

Willem van der Rijt

Enkele leden die een bepaalde periode in de jaren 50 en 60 in het bestuur hebben gezeten.

In deze periode volgt de derde generatie op de boerderijen. Deze jonge boeren hebben allemaal de landbouwschool gedaan. Ze zijn volledig op de hoogte met de nieuwste veeteelt- en landbouw methoden en zij kunnen met moderne machines omgaan. Via krant, radio, vakbladen weten zij wat de nieuwste ontwikkelingen op landbouw gebied zijn. Dit heeft tot gevolg dat de behoefte aan georganiseerde bijscholing vanuit de NCB geen echte prioriteit meer heeft.

Ook de mechanisatie verloopt steeds sneller zodat zij zich een tractor kunnen aanschaffen met een aantal landbouwwerktuigen. De grotere werkzaamheden zoals; grasmaaien, persen, aardappels rooien wordt vanaf dat moment over het algemeen door de loonwerker gedaan.

Als gevolg van de verdere industrialisering en de toenemende specialisaties verandert de landbouw en zijn plaats in de maatschappij grondig. Er is een tendens naar minder, maar steeds grotere landbouwbedrijven. Vanaf jaren '70 manifesteert zich sterker dan voorheen het 'plan Mansholt'.

Vooralsnog blijft de Ripse NCB vasthouden aan de traditionele wortels. Zoals in de doelstelling van 1972 is te zien. De NCB stelt zich, op basis van de christelijke visie op mens en samenleving ten doel: - **de belangen in gezin en bedrijf van zijn leden als zelfstandige agrarische ondernemers te behartigen;-een bijdrage te leveren aan hun persoons- en beroepsvorming, en—medeverantwoordelijkheid te dragen voor de kerkelijke en burgerlijke samenleving, waarvan hij deel uit maakt.-**

In 1972 komt er een nieuw bestuur bij de Boerenbond NCB met Frits van Gerwen als voorzitter, Piet van Delft vicevoorzitter, secretaris en penningmeester. De leden zijn Bernard Drenth, Cees van der Hulst, Jas Nooijen en Jan Peters. Samen vormden zij het bestuur tot en met 1979.

boven; bestuur tijdens 50 jarig jubileum in 1975.

Vlnr. Jan Peters, Jas Nooijen, Ben Drenth, Frits van Gerwen voorzitter, mevr. van NCB en Piet van Delft

In 1980 wordt de voorzitterskamer overgenomen door Jan Peters en treden Piet van der Burgt jr. en Jos Kouwenberg tot het bestuur toe.

In 1988 verlaat Jos Kouwenberg het bestuur wegens vertrek naar Canada. Jan Peters vertrekt als voorzitter in 1991 wegens zijn verhuizing naar Bedum in de provincie Groningen. Vanaf dat moment neemt Piet van der Burgt de voorzitterskamer over van de NCB De Rips.

*staand vlnr Jos Kouwenberg, Piet van der Burgt
zittend vlnr Cees van der Hulst, Jan Peters voorz. Piet van Delft secr. Jas Nooijen.*

In 1962 wordt er voor het eerst een boerengezinsdag georganiseerd. Het is een belangrijke dag die in de ochtend begint met een Heilige Mis. Daarna is er een feestelijke samenkomst van alle gelieerde organisaties zoals de Boerinnenbond, Jonge Boeren en zijn er optredens met dans, zang en muziek. Later wordt de dag gewijzigd in Gezinsdag. Ook jubileum dagen worden uitgebreid gevierd zoals in 1975 het 50 jarig bestaan van de NCB.

Rechts; programma's 50 jarig bestaan in 1975 en de Gezinsdag in 1984.

In 1985 wordt het 60 jarig bestaan van de Ripse NCB gevierd. Het is een geslaagde dag met in de ochtend een mis, daarna een optocht, dansen, sport en spel en 's avonds een feestelijk slot met revue. Waarin vele leden hun bijdrage leveren.

Er wordt nog vele jaren het oogstdankfeest gevierd. Ook nu nog wordt er jaarlijks een fietstocht georganiseerd en een B.B.Q.

Met zang vlnr. Marietje van Tiel, Tonia en Tien vd Linden, Bert van Vonderen

Bij de opbouw 's middags een gezamenlijke pauze en als avondafsluiting 's avonds een revue

De oprichtingsvergadering uit 1925 en de geschiedenis daarna wordt nagespeeld door de leden van de N.C.B. Boerenbond

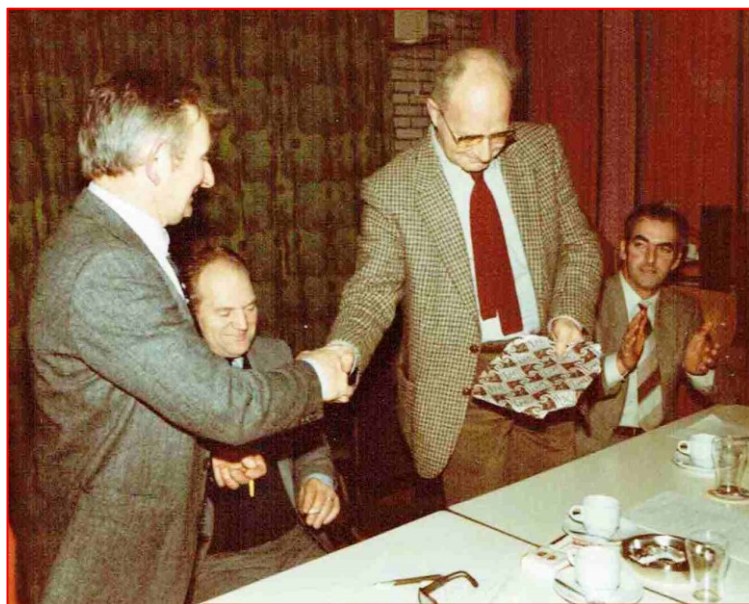
Ook aan bestuursleden met een jarenlange staat van verdienste, wordt extra aandacht geschonken. Als dank voor hun jarenlange werkzaamheden voor de NCB, krijgen Ben Drenth en Frits van Gerwen een herdenkingsbord bij hun afscheid.

Rechts; Frits van Gerwen overhandigt Ben Drenth zijn afscheidscadeau. Achtergrond Piet van Delft en Jan Peters.

Boven; Cees van der Hulst overhandigt Frits van Gerwen het herdenkingsbord. Achtergrond Piet van Delft.

Rechts; Frits van Gerwen met het bord. Rechts Piet van Delft

In 1984 wordt voorzitter Harry van der Burgt tot erelid gekozen en krijgt de zilveren orde van oranje Nassau opgespeld door de burgemeester Martijn uit Bakel.

Ook tijdens de Gezinsdag in 1997 worden 3 leden extra in het zonnetje gezet vanwege het feit dat ze al 25 jaar deel uit maken van het bestuur van de N.C.B. Namelijk Cees van der Hulst en Jas Nooijen. Zij krijgen een herdenkingsbord aangeboden. De penningmeester / secretaris, Piet van Delft krijgt de gouden N.C.B. speld vanwege zijn vele verdiensten voor de vereniging.

In de jaren '90 staat de landbouw onder druk, dat betekent dat de belangen goed behartigd moeten worden. Om dat goed te kunnen doen, moet je groot zijn. Daarom gaan in het zuiden van het land de boerenorganisaties NCB, Westelijk Land- en Tuinbouw organisatie (WTLO), Gewestelijk Land- en Tuinbouw organisaties Zuid Midden Oost (GLTO) samen. Ze gaan samen verder als Zuidelijk Land en Tuinbouw Organisatie (ZLTO).

Vanaf 1997 worden gedurende ca twee jaar de fusie besprekingen gevoerd met de zusterverenigingen uit Bakel en Milheeze, door voorzitter Piet van der Burgt en secretaris Piet van Delft. Omdat er aanvankelijk vrij grote financiële verschillen zaten onder de clubs, verlopen de besprekingen erg moeizaam. Nadat alle plooiën glad gestreken zijn wordt men het uiteindelijk volledig eens.

En in 1999 fuseren de NCB afdelingen van Bakel, Milheeze en De Rips samen tot een nieuwe afdeling ZLTO Bakel. De nieuwe afdeling Bakel heeft 250 leden. Men hoopt efficiënter te kunnen werken en slagvaardiger te reageren. En het doel is beter voorbereid te zijn op de toekomst. De Rips wordt hierin vertegenwoordigd door Henry Geven en Mark Kanters.

Al vrij snel daarna volgt er in 2002 de fusie van de afzonderlijke afdelingen ZLTO Bakel en ZLTO Gemert tot de nieuwe organisatie ZLTO Gemert-Bakel.

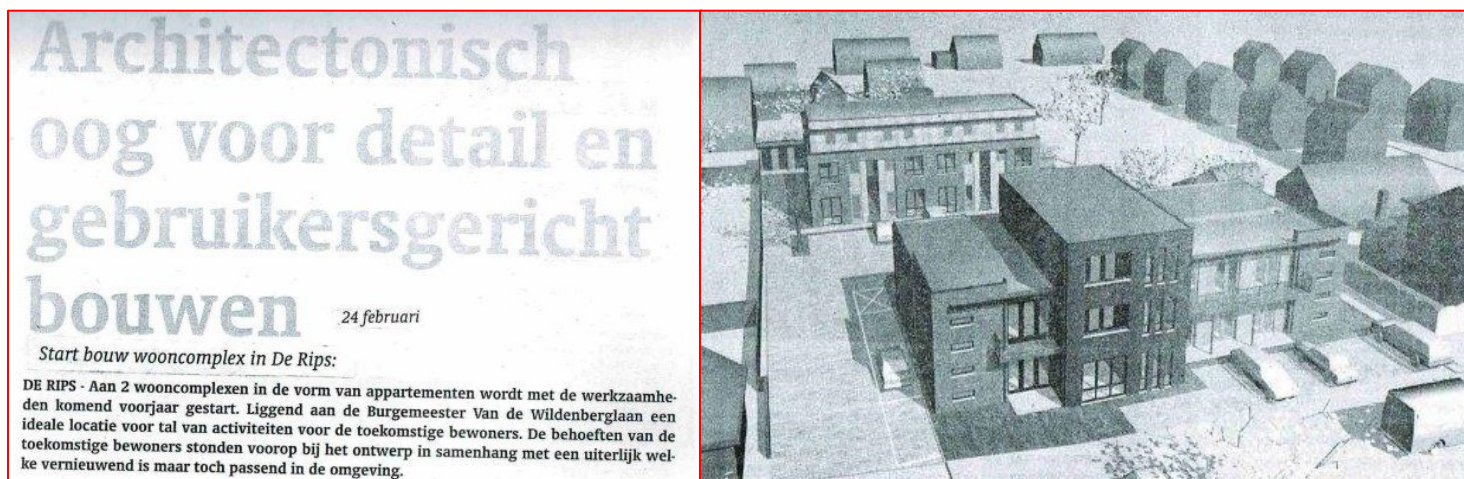
Boven; Om hun krachten te bundelen gaan in 2002 de afdelingen Bakel en Gemert van ZLTO samen. Mark Kanters vertegenwoordigt De Rips hierin. Vanaf 2010 werd dit Hans van Heeswijk.

Vanaf het samengaan met alle gemeentelijke afdelingen wordt er per dorp een dorpscommissie samengesteld. De 1^e commissie bestaat uit de leden Veronie van der Hulst, Piet van der Burgt en Hans van Heeswijk. De laatste twee zijn in 2016 nog de belangenbehartigers van de Ripse NCB afdeling. Echter nu meer op het sociale vlak en om de leden te promoten en te verdedigen als boerengemeenschap in de samenleving.

De Ripse N.C.B. heeft ook ruim 80 jaar de belangen van de leden verdedigd i.v.m. de jachtpacht. Echter de laatste jaren is er zo'n versnippering van eigendom c.q. gebruiksrechten zodat dit over gegeven is aan de Wildbeheerseenheid met Jan Nooijen aan het hoofd.

Na de sluiting van de pakhuiswinkel met bijgebouwen in 1993 worden deze verkocht aan Handelsondernemer Hein van de Biggelaar uit Gemert. Hij vestigt er een winkel in waar partijen textiel zoals legerkleding en schoenen worden aangeboden. Tevens is er opslag van partijgoederen uit faillissementen, zoals autobanden, hetgeen niet allemaal in overeenstemming bleef met de geldende regels. In 2005 wilde van de Biggelaar de zaak sluiten en konden de gebouwen en grond verkocht worden om er een appartementencomplex op te vestigen.

Om het complex te kunnen realiseren werden de gebouwen die voorheen voornamelijk dienst hadden gedaan ten behoeve van de Ripse Boerenbond na 80 jaar zichtbare geschiedenis gesloopt en waren zij voorgoed uit het straatbeeld verdwenen.

Boven; plannen nieuwbouw op het oude pakhuis terrein.

De dag van de afbraak in 2005

De brievenbus en laatste schoenen in de container

Enkele oude relikwieën;

R.K. BOERENBOND			
RIPS			
Geleidebon voor		No 31642	
de 16/12 1959		H. v. d. Burgt	
Kg	Soort van het artikel	Prijs	Bedrag
200	coll. pluinme kornel	3340	6680
300	schorsmeel	3180	9540
100	Big. meel e.o.		32.
25	bevoerd E		1040
50	roggemel (opslag) grof		60
50	roggemel (opslag) fijn		60
6	St. o.kn.		12.
			21980

Kan niet als kwitantie dienen

Geleide bon van de Boerenbond.

Bascule voor het wegen van zakken en pakken.

Bronnen:

Verslagen van de Oprichtingsvergadering, algemene- en bestuursvergaderingen en jaarverslagen van de Boerenbond van De Rips. Het tijdvak 1925 tot 1965 Gemeentearchief Gemert.

Archieven en cartotheek D'n Blikken Emmer De Rips.

Archief Jo Logtens, foto's krantenknipsels

Archief Tonia van de Linden-Braks, 60 jarig bestaan.

Archief Boerenbond De Rips in Gemeentearchief te Gemert

Archief Boerenbond, N.C.B De Rips Familie van Delft en familie van der Burgt

Historie NCB en CHV Veghel inbeeld.nl/documents/Historie NCB en CHV.pdf

Bernard Ploegmakers gesproken met, Tonia vd Linden-Braks, Mies van Bakel, Jo Logtens, Cees en Verony van der Hulst, Mevr. Van Gerwen, Jas Nooijen, Hermien van de Kerkhof, Arie en Pieta van der Ven-Willems, Silvia Beunen van der Rijt, Mieke Haazen van der Rijt, Joop Verstraten, Nico Herpers, Piet van der Burgt jr.

Eerenbeemt H.F. J. M. van den Geschiedenis van Noord – Brabant – Amsterdam, Boom 1996/1997 – Deel 2: Emancipatie en industrialisatie 1890 – 1945

Brandverzekering; <http://www.huisseling.nl/beroepen-en-verenigingsleven/brandassurantie/>

Volkskrant Een Brabantse oplossing voor alle kwalen. 26 november 1994

Volkskrant Coöperatieve zaken zitten nog in de uithoek boerenwinkels gaan samen tegen tuincentra. 6 september 1997

Brochure CHV 75 1911-1986

Contact het nieuws en advertentieblad voor Vorden. Verslag vergadering voederkern. 4 februari 1961

Knipselkrant; Het Rips gebeuren.

Deze nieuwsbrief kwam tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers

☎ 0623901706

Hannie Ploegmakers

☎ 0206938463

Secretariaat:

G.M. van Geffen

Ripsestraat 23a

5764PE De Rips

0493-599450

gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap bedraagt € 15,- per jaar over te maken op rekening nr. NL24RABO0136131654 t.n.v. Heemkundekring D 'n Blikken Emmer o.v.v. naam en emailadres